

Æselfoder

Onoropordum acanthium

Æselfoder er af sydeuropæisk oprindelse og anvendtes, som navnet antyder til fodring af æsler. Det latinske navn betyder oversat 'tarmluft hos æsler' og beskriver, hvordan foderet virkede på det lille dyr, der i bjergrige egne, ofte erstattede den mere klodsede hest.

De friske hakkede blade blev tidligere spist som middel mod forstoppelse. Afkog af bladene har en gavnlig virkning på kredsløbsforstyrrelser.

Den har også været anvendt som middel mod allergi og høfeber.

Æselfoder er to årig. Den sætter på førsteåret en kraftig bladros af sølvgrønne blade. På andetåret vokser den op og bliver 2-3 meter høj. Den blomstrer i højsommeren med typiske violette tidselblomster.

På grund af sin størrelse kan den ikke anbefales til altankasser, men i en større have giver den mægtige urt en næsten skulpturel virkning.

Den vokser gerne på let sandet jord, og findes under tiden forvildet i Danmark. Den store tidsel er nem at spotte, måske i grøftekanten, i en baghave eller i byens uglejede arealer.

Den spreder sig selv, er let at kende, kræver ingen videre pasning, idet den selv er i stand til at skaffe sig den plads den behøver. Til gengæld er den let at udrydde, i modsætning til andre tidsler, der spreder sig med rodskud og nærmest er umulige at få bugt med. Æselfoder, spreder sig med fnuggede luftbårne frø og kan let luges væk, når den første bladros varslers, at en kæmpe er under udvikling.

Den kan varmt anbefales til havens 'vilde' kanter og hjørner. Samtidig er den en enkel måde at imponere haveinteresserede naboer og gæster. Men frem for alt er den en kilde til fryd og glæde for ejeren.

Middelalderhaven fakta:

Æselfoder findes flere steder på Møn. Frøene bliver ført rundt med vinden og spirer nemt.

Tema 1: Lokale indførte planter